

Universitetsdirektøren

Deres ref.:

Vår ref.: 200602658-49/ELI/011.0

Dato: 15.02.2007

VURDERING AV FUSJON MELLOM HØGSKOLEN I TROMSØ OG UNIVERSITETET I TROMSØ - HØRINGSUTTALELSE FRA DET HUMANISTISKE FAKULTET

1. Innledning

Det humanistiske fakultet er i brev av 13.11.07 fra rektor og universitetsdirektør invitert til å uttale seg om den planlagte fusjonen mellom Universitetet i Tromsø og Høgskolen i Tromsø. Forslag til høringsuttalelse ble tatt opp under sak FS 3-2007 på fakultetsstyremøte 31. januar 2007, og det ble gjort slikt enstemmig vedtak:

Styret ved Det humanistiske fakultet gjev dekan fullmakt til å ferdigstille forslag til høringsdokument på bakgrunn av det framlagde notatet og dei merknadene som kom i møtet.

Hovedpunktene i høringsuttalelsen har dessuten vært presentert på allmøte ved Det humanistiske fakultet torsdag 25. januar 2007.

2. Generelle synspunkter

Det humanistiske fakultet aksepterer ønsket fra Høgskolestyret og Universitetsstyret om fusjon mellom de to institusjonene, og regner med at ønsket er fundert i grundige vurderinger av hvordan Universitetet i Tromsø best kan ivaretas og samtidig tjene landsdelens utdannings- og forskningsbehov i de kommende år. Fakultetet har følgelig ikke oppfattet det som sitt mandat å presentere synspunkter på de mer overordnede begrunnelser og målsetninger for fusjonen.

Det humanistiske fakultet forutsetter også at universitetet sentralt tar ansvaret for å utrede praktiske og studietekniske spørsmål knyttet til institusjonsakkreditering, spørsmål vedrørende lokalisering/samlokalisering, standarder for bachelor- og mastergradsprogram, dimensjonering av studieemner samt problematikken omkring ex.phil. og ex.fac.

Fakultetet har følgende synspunkter og kommentarer forøvrig:

Undervisning:

Undervisningsmessig vil fusjonen føre til at det nye universitetet vil få en bredere, mer differensiert og kanskje mer næringslivsrelevant undervisningsportefølje. Det bør være en

DET HUMANISTISKE FAKULTET

Administrasjonen

Universitetet i Tromsø, No-9037 Tromsø, tlf 77 64 40 00, e-post postmottak@uit.no, <http://uit.no>
fakultetsdirektør Eirik Liland, tlf 77 64 56 63, faks 77 64 49 00, e-post eirik.liland@hum.uit.no

målsetning å kunne fusjonere på en måte som opprettholder og styrker de mange ulike eksisterende virksomhetenes særpreg og relevans. Det må samtidig være en målsetning at undervisningskabalene fra Høgskolen og Universitetet samkjøres i de tilfeller det går an. Lærerutdanningen er et område der en bør ha ambisjoner om mer koordinerte og samkjørte løsninger. Koordinerte og samkjørte undervisningskabler vil kunne opprettholde en bred totalportefølje uten at antallet enkeltemner blir for stort og uhåndterlig.

Forskning:

Forskningsmessig vil den største utfordringen trolig i første omgang være å bevare og styrke de miljøene som allerede er gode. Dersom forskningsinnsatsen i det nye universitetet ikke skal bli skadelidende ved en fusjon, er det viktig at det nye universitetet viser evne og vilje til å styre forskningsinnsatsen slik at den kan utnyttes best mulig, selvsagt uten at idealet om fri forskning kompromitteres. Det humanistiske fakultetet betrakter det som viktig å skape større rom for rene forskningssentra i det nye universitetet. Vi betrakter det også som viktig å spisse forskningsprivilegiet inn mot de som produserer mange og gode resultater.

Det er også grunn til å anta at det nye universitetet bør etablere en mer målrettet og effektiv strategi for merittering av de enkelte ansatte, særlig de mange lektorene som kommer fra Høgskolen, men også våre egne lektorer og førsteamanuenser. Gode doktorgradsprogrammer vil være uunnværlig for en slik strategi, og gode doktorgradsprogrammer vil være hjulpet av sterke og samlede fagmiljøer og forskningsgrupper. Den nye forskerskolen ved CASTL er trolig en god modell for en slik strategi.

Organisasjon:

Høyere utdanning har nettopp vært gjennom en stor kvalitetsreform. Det humanistiske fakultet har i tillegg nylig reformert sin instituttstruktur. Fakultetet mener likevel at universitetet i den forestående fusjonen bør benytte anledningen til å vurdere sin eksisterende organisasjonsmodell. Fusjonen vil uansett påvirke både institutt- og fakultetsstrukturen. Det humanistiske fakultet tror at forslaget om sammenslåing mellom Det humanistiske fakultet og Det samfunnsvitenskapelige fakultet bør være én av de variablene som er med i betraktningen når integrasjonsløsningene skal endelig utredes.

Den videre fusjonsprosessen:

Det humanistiske fakultet har registrert at universitetsstyret har uttrykt ønske om å legge en integrasjonsmodell til grunn for fusjonen. Fusjonsprosessen så langt kan tyde på at motivasjonen er dårlig, både i høgskole- og universitetsmiljøer, for radikale integrasjonsløsninger. Det humanistiske fakultet tror at en fusjon med liten grad av reell integrasjon vil gi dårlig effekt, men frykter også en situasjon der påtvungen integrasjon skal skape uro og lammelse i organisasjonen. Det vil være svært uheldig særlig med tanke på at vi trenger å øke farten for å realisere de forskningsambisjonene universitetet har vis à vis NFR, EU og i retning av nye sentra for fremragende forskning og innovasjon.

Det humanistiske fakultet anbefaler at universitetsledelsen praktiserer sitt ønske om høy integrasjonsgrad fleksibelt. I de tilfeller det nye universitetet ser seg tjent med høy integrasjonsgrad, tror vi det kan være fornuftig å sette inn ekstra ressurser både i motivasjonsfasen og i implementeringsfasen. Generelt tror vi det kan være en god idé å la integrasjonsløsninger ledsages av utviklingsprosjekter som de to institusjonene kan være sammen om og som kan gi felles gevinster.

3. Viktige hensyn for Det humanistiske fakultet

Det humanistiske fakultet er opptatt av å gå inn i fusjonsprosessen med en offensiv og positiv holdning, men vil gjerne peke på særlig tre hensyn som legger visse begrensninger på hvilke

løsninger som er mulige hvis Det humanistiske fakultet skal eksistere som eget fakultet etter fusjonsprosessen.

1. Hvis fusjonsprosessen resulterer i at det nye universitetet går inn for å overføre personer og aktiviteter til Det humanistiske fakultet, er det grunn til å understreke at fakultetet ikke kan håndtere slike endringer innenfor dagens rammer. Det humanistiske fakultet har pr. i dag universitetets minste (både i absolutt og relativ forstand) fakultetsadministrasjon, og sliter i tillegg med mangel på kontorer og undervisningslokaler.
2. For Det humanistiske fakultet er det viktig at vi ikke ender opp med en løsning som tapper fakultetet ytterligere for studenter. Fakultetet har svært dårlig studenttilgang, og vil ikke tåle noe lavere studenttall enn dagens.
3. For Det humanistiske fakultet er det viktig at vi ikke ender opp med en løsning som svekker oss forskningsmessig. En fusjonsløsning som innebærer dårligere tid og mindre ressurser til forskning, vil være en dårlig løsning. Vi tar det for gitt at vilkårene for nåværende og fremtidige forskningssentra, og da særlig sentra for fremragende forskning, skal være gode også i det nye universitetet.

4. Kunst- og kulturfagene

Ettersom dekan ved Det humanistiske fakultet fikk ansvaret for å opprette en tenkegruppe for de såkalte kunst- og kulturfagene, finner fakultetet det naturlig å gi uttrykk for et syn på hvordan kunst- og kulturfagene best kan integreres i det nye universitetet.

De såkalte kunst- og kulturfagene inkluderer følgende utdannelser:

- Musikkonservatoriet er tillagt ansvaret for høyere musikkutdanning i landsdelen. For å dekke etterspørselen etter musikkfaglig arbeidskraft i landsdelen må tilbudet være bredt både med hensyn til utdanningsprogrammer og instrumenter. Det gis tilbud på alle instrumenter i pedagogiske og utøvende grunnutdanninger på bachelornivå og i videreutdanninger. Studieporteføljen utvides i tråd med hva som etterspørres i landsdelen. Det er et mål å opprette mastergradsstudier i tillegg til bachelorstudiene.
- Avdeling for Kunstfag tilbyr også ulike kurs innen musikk, dans og drama innenfor allmennlærerutdanning, praktisk-estetisk lærerutdanning og førskolelærerutdanning (30 og 60 sp). Nesten alle av disse inneholder også kunstnerisk utøvende elementer.
- Kunstakademiet (billedkunst) omfatter utdanninger i skapende billedkunstpraksis og skal være et innovativt senter for samtidskunst. Planlagt oppstart er i august 2007 med 15 studieplasser. En ønsker å tilby masterprogram fra 2009. Det vil bli gitt undervisning innen billedkunstspesifikke emner; medier, visuell analyse, kunstteori, idéutvikling, prosjektstyring, formidling. Det vil også være støtteemner innen samfunnsvitenskap, økologi, filosofi og tekst. Aktuelle forskningsområder vil være forholdene natur-kultur i nordområdene, samfunnsorientering i kunstnerpraksis og nydefinisjoner av kunstnerpraksis.
- Forfatterstudiet består av de to kursene NOR-1113 Forfatterstudium (60 stp) og NOR-1114 Forfatterstudium påbyggingsemne (30 stp). Undervisningen er samlingsbasert og begge kurs er delt inn i en ferdighetsdel og en kunnskapsdel. Ferdighetsdelen består av studentenes egen produksjon av skjønnlitterære tekster, mens Kunnskapsdelen skal gi oversikt over viktige tendenser i nyere litteratur og litteraturforståelse. Begge studiene har 15 studieplasser. I tillegg til norske og nordiske forfattere får studentene i løpet av studiet møte forlagsredaktører, kritikere og representanter fra ulike forfatterorganisasjoner.
- Kunst- og kulturformidling er et studium bestående av fem moduler, hver på 15 stp. Studiet fokuserer på formidlerens rolle som tilrettelegger for kunstnere og kunstnerisk utøvelse på den ene siden og som mellomledd og tilrettelegger for publikums

opplevelser på den andre siden. Studiet fokuserer også på kunstformidlerens forhold til bevilgende myndigheter og den øvrige offentlighet.

Fakultetet har vurdert følgende to integrasjonsmodeller:

1. Kunst- og kulturfagene integreres på et fakultet
2. Kunst- og kulturfagene etableres som et Akademi for kunstfag under universitetsstyret

Alternativ 1 – integrasjon på fakultet:

Dersom kunst- og kulturfagene skal integreres på et av universitetets fakulteter, er det i første omgang naturlig å tenke seg en integrasjon på Det humanistiske fakultet. Hovedbegrunnelsen for det er at to av metadisiplinene, litteraturvitenskap og kunstvitenskap, befinner seg der. Forfatterstudiet er allerede lokalisert på Det humanistiske fakultet, og billedkunstutdanningen og kunst- og kulturformidling vil også kunne etableres som studieretninger på Institutt for kultur og litteratur, Det humanistiske fakultet. En slik løsning vil legge godt til rette for undervisningssamarbeid mellom de utøvende fagene og metaforfagene, samt mellom kunst- og kulturformidling og de utøvende fagene. Et undervisningssamarbeid vil kunne gjøre den nødvendige oppbyggingen av billedkunstutdanningen og Forfatterstudiet enklere og billigere i den forstand at begge ville kunne inkorporere allerede eksisterende teoretiske emner fra sine metaforfag i egne studieløp. En hake ved dette forslaget er at billedkunstutdanningen stiller spesielle krav til lokaler, og derfor neppe vil være lokalisert på campus i Breivika.

Det er vanskeligere å se for seg en integrasjon av musikkonservatoriet på Det humanistiske fakultet. Konservatoriet er for det første svært stort, omtrent halve størrelsen av Det humanistiske fakultet, og er plassert på andre enden av Tromsøya, og vil sannsynligvis være det i overskuelig fremtid. Konservatoriet har dessuten ikke noe metaforfag på fakultetet. Hvorvidt det er studentgrunnlag for å bygge opp et slikt fag, er usikkert. Det humanistiske fakultet har aldri hatt faget på sine prioriteringslister.

Det humanistiske fakultet vurderer det slik at det nok kunne være interessant faglig sett å inkludere flere utøvende kunstfag i sin portefølje. En slik løsning kan imidlertid medføre at fakultetet ikke bare vil få ansvaret for å administrere og finansiere fag som står det fjernt virksomhetsmessig og som vil være lokalisert andre steder på Tromsøya, men også at fakultetet settes under press for å bygge opp flere av disse fagene fra dagens begynnerstadium til fullverdige undervisnings- og forskningsfag. En slik oppbygging vil i tilfelle måtte skje i konkurranse med behovene til flere underbemannede fag på fakultetet, og vil således kunne være ufordelaktig for begge parter. De skapende og utøvende fagenes undervisnings- og forskningsmessige egenart tilsier heller ikke at fakultetet kan gjør regning med noen stor nettogevinst når det gjelder studenttilgang eller økt forskningsaktivitet så lenge ikke et indikatorsystem for kunstnerisk utviklingsarbeid er på plass

Dersom alle de skapende og utøvende kunstfagene likevel skulle bli lagt under Det humanistiske fakultet, ville det sannsynligvis være mest hensiktsmessig å samle dem i et akademi på samme organisatoriske nivå som instituttene. En ville da kunne etablere egne rammebetingelser for dem, samtidig som det ville ligge vel til rette for undervisningsmessig samarbeid mellom utøvende fag og metaforfag. En slik løsning forutsetter øremerkede bevilgninger i oppbyggingsfasen.

Det fins en annen form for fakultetsintegrasjon, men den forutsetter at nåværende organisasjonsstruktur på Universitetet i Tromsø endres noe. Den innebærer etableringen av et Akademi for kunstfag på et sammenslått humanistisk og samfunnsvitenskapelig fakultet. Det fins særlig tre argumenter som taler for at en slik løsning er bedre enn integrasjon på Det humanistiske fakultet:

1. Det humanistiske fakultet er et lite og sårbart fakultet som ikke kan håndtere store endringer innenfor dagens rammer. Et Akademi for kunsthøgskolefag vil lettere kunne håndteres innenfor et sammenslått humanistisk og samfunnsvitenskapelig fakultet også om Musikkonservatoriet inngikk i Akademiet. Et slikt fakultet vil ha større inntjeningsgrunnlag (som en følge av langt større studentgrunnlag) og disponere flere administrative fellesfunksjoner enn et eget humanistisk fakultet.
2. Dagens utøvende kunsthøgskolefag har to av sine metafag på Det humanistiske fakultet, men vil også kunne profitere på undervisnings- og forskningsmessig samarbeid med Det samfunnsvitenskapelige fakultet. De utøvende kunstartene ville f.eks. kunne profitere på å samarbeide med filosofimiljøet, særlig de delene av det som handler om estetikk. Dersom en tenker seg en utvidelse av fagporteføljen i retning av film, vil det være rimelig å trekke veksler på det filmmiljøet som allerede eksisterer ved Visuell antropologi. Utdanningen i kunst- og kulturformidling ville dessuten kunne profitere på å samarbeide med flere samfunnsvitenskapelige miljøer, eksempelvis pedagogikk og sosiologi.
3. Denne modellen ville også gjøre det mulig for ulike fag å samarbeide om lærerutdanningen forutsatt at det ikke etableres et eget utdanningsvitenskapelig fakultet.

Et Akademi for kunsthøgskolefag på et sammenslått humanistisk og samfunnsvitenskapelig fakultet, vil, kort sagt, bedre ivareta mulighetene for undervisnings- og forskningssamarbeid.

Alternativ 2:

Det alternative forslaget til integrasjon innebærer opprettelsen av et Akademi for kunsthøgskolefag under universitetsstyret. Et slikt Akademi ville befinne seg på samme organisatoriske nivå som dagens fakulteter. Enheten bør likevel verken omtales eller behandles som et fakultet. Til det vil den være for ulik dagens fakulteter, både virksomhetsmessig og størrelsesmessig.

Denne løsningen vil innebære at den gruppen av fag som i størst grad skiller seg fra de tradisjonelle universitetsfagene, skilles ut også organisatorisk. Det kan være fordelaktig både fordi en da bedre vil kunne se og imøtekomme disse fagenes særegne behov og fordi disse fagene i enda større grad ville fremstå som en egen og egenartet del av det nye universitetet. Dersom billedkunsthøgskolen fikk overta lokalene etter Tromsø Museum på Sør-Tromsøya, ville muligheten også være tilstede for et samlokalisert Akademi for kunsthøgskolefag i overskuelig fremtid.

Av hensyn til faglig utvikling og samarbeid vil det antakeligvis være ønskelig at fagene som i dag tilhører avdelingen for musikk, dans og drama i lærerutdanningen forblir en del av det kunsthøgskolefaglige miljøet og knyttes til det nye Akademiet. Det er imidlertid nødvendig å finne gode organisatoriske løsninger for å sikre en integrasjon i de ulike lærerutdanningene.

En svakhet med denne modellen er at et Akademi vil være relativt heterogent med hensyn til størrelse og utviklingsnivåer. Musikkavdelingen er stor og regnes i løpet av 2007 utbygd til og med masternivå; de øvrige er små, har få fast ansatte og tilbyr foreløpig bare enkeltemner, selv om billedkunststudiet som planlegges med oppstart til høsten skal være et fullverdig bachelorstudium. Forutsetninger for at dette alternativet skal være realiserbart, vil følgelig være:

1. At etableringen av Akademiet må ledsages av en forpliktende plan for utvikling av bachelor- og masterløp der disse er naturlige og ikke eksisterer i dag, først og fremst billedkunstutdanningen, Forfatterstudiet og kunst- og kulturformidling. Det er neppe noen forutsetning at alle avdelingene på Akademiet skal bli like store som

musikkavdelingen, men det er likevel nødvendig at de avdelingene som i dag befinner seg i startgruppen skal kunne etablere mer fullverdige utdanningsløp.

2. I de økonomiske bevilgningene fra det nye universitetet til Akademiet må det tas høyde for at Akademiet i en lang periode vil kunne trenge å "handle" enkelte undervisningsemner fra universitetets øvrige fakulteter, først og fremst Det humanistiske og Det samfunnsvitenskapelige fakultet.

I tillegg tror vi det vil være en god idé at etableringen av Akademiet ledsages av en forpliktende plan for utvidelse av fagporteføljen. Flere utvidelsesmuligheter kan være aktuelle. En kunne f.eks. tenke seg utvidelser i retning av aktiviteter som har et godt feste i Tromsø allerede, eksempelvis film og scenekunst.

Sett fra Det humanistiske fakultets synsvinkel vil ikke dette alternativet gjøre noen stor forskjell i forhold til dagens situasjon. Forfatterstudiet har signalisert at de anser sine interesser og utviklingsmuligheter best ivaretatt dersom de organisatorisk grupperes sammen med andre utøvende fag i et senter eller akademi under universitetsstyret. Dersom Forfatterstudiet integreres i et Akademi for kunsthøgskolen, ville fakultetet miste noen studenter, men ville trolig kunne få dem tilbake ved å tilby undervisningsemner i litteratur- og kunsthøgskolen til det nye Akademiet. Den organisatoriske og geografiske adskiltheten vil ikke være så stor at forskningssamarbeid mellom fakultetet og akademiet vil være hindret i nevneverdig grad.

På bakgrunn av utredningen ovenfor anbefaler Det humanistiske fakultet at det nye universitetet gjør kunst- og kulturfagene til et fremtidig satsningsområde. Konkret anbefaler fakultetet at det etableres et Akademi for kunsthøgskolen under universitetsstyret på samme organisatoriske nivå som dagens fakulteter. Akademiet bør etableres som et utviklingsprosjekt, og ledsages av forpliktende planer for oppbygging av eksisterende fag og utvidelse av fagporteføljen. Akademiets aktiviteter søkes samlokalisert på Sør-Tromsøya, i lokalene til dagens Musikkonservatorium, Avdeling for lærerutdanning og Tromsø Museum (når disse blir ledige). Akademiet markedsføres som en unik tilvekst til det nye universitetet i Tromsø.

5. Lærerutdanningen

Ettersom Det humanistiske fakultet tilbyr et såkalt integrert masterprogram for lærerutdanning, finner fakultetet det naturlig å gi uttrykk for sitt syn på hvordan lærerutdanningen best kan integreres i det nye universitetet. Fakultetet har vurdert følgende to integrasjonsalternativer:

1. Etablering av et utdanningsvitenskapelig fakultet bestående av de pedagogiske miljøene ved Høgskolen i Tromsø og Universitetet i Tromsø
2. Etablering av et Senter for lærerutdanning bestående av et tverrfakultært programstyre.

Alternativ 1 – Utdanningsvitenskapelige fakultet

Alternativ 1 innebærer at pedagoger samles og lokaliseres til et eget Utdanningsvitenskapelig fakultet (UV-fak) bestående av dagens Institutt for pedagogikk og lærerutdanning (IPLU) pluss dagens Avdeling for lærerutdanning (AFL).

Fordelen med denne løsningen er at mange former for lærerutdanning, fra førskolelærerutdanning til og med universitetslærerutdanning, vil kunne administreres fra ett og samme fakultet. For de pedagogiske fagmiljøene er det sannsynligvis også en fordel å kunne samles innenfor grensene av ett og samme fakultet. Ettersom denne løsningen bygger på allerede eksisterende og innarbeidede enheter, IPLU og AFL, vil risikoen for fusjonskonflikter sannsynligvis være liten ved en slik løsning.

Det fins imidlertid flere mulige ulemper ved en slik løsning:

- a. Et UV-fak vil bestå av faglige miljøer som pr. i dag har en svært liten andel professorkompetanse.
- b. Et UV-fak innebærer fragmentering av alle fagmiljøer bortsett fra de pedagogiske. Sammenfallende fagmiljøer (for vårt vedkommende i engelsk og nordisk) vil etter fusjonen fortsatt være spredt på ulike steder. Både Norges forskningsråd og Universitetet i Tromsø har i ulike sammenhenger pekt på fragmentering av humanistiske fagmiljøer som et problem.
- c. Fusjonen burde være en god anledning til å styrke lærerutdanningens faglige fundament i en situasjon der lærerutdanningen sliter med dårlige evalueringer. Et UV-fak legger ikke til rette for en slik styrking. Dersom AFL flyttes til et UV-fak innebærer det at allmennlærerutdanningen vil tilbys som nå, det vil si, av en egen avdeling som ikke trekker veksler på universitetets ulike fagmiljøer.
- d. Fusjonen burde være en god anledning til å realisere intensjonen om felles lærerutdanning på Tromsøya. En slik intensjon ble formulert i 2003 av et utvalg bestående av medlemmer fra både Høgskolen i Tromsø og Universitetet i Tromsø. Etableringen av et UV-fak vil innebære at også fremtidens lærerutdanning vil bli tilbudt av mange og ulike aktører: UV-fak, HUM-fak, SV-fak, Mat.-nat. fak og NFH.
- e. Etableringen av et UV-fak vil på sikt kunne legge til rette for uheldig konkurranse mellom UV-fak og de andre fakultetene som i dag tilbyr lærerutdanning.

Det humanistiske fakultet vurderer det slik at løsningen med et eget UV-fak har få fusjonsgevinster. Alternativet med et eget UV-fak er i praksis en løsning som viderefører dagens ordning innenfor en ny formell ramme. I den grad lærerutdanningen trenger en ny giv, er det liten grunn til å tro at denne løsningen vil legge til rette for fornyelse og nyorientering. For HUM-faks vedkommende vil en slik løsning trolig ikke innebære endringer i det hele tatt. Fakultetet forutsetter da at arbeidsdelingen mellom et utdanningsvitenskapelig fakultet og universitetets øvrige fakulteter blir slik at dagens fakultære lærerutdanningsprogrammer kan videreføres. Det humanistiske fakultets integrerte masterprogram for lærerutdanning utgjør en viktig komponent i vårt samlede undervisningstilbud, og skaffer oss hardt tiltrengte studenter. Det er også faglig fornuftig at de enkelte fakultetene tilbyr faglige fordypningsemner, særlig på masternivå, men i flere tilfeller også på bachelornivå.

Alternativ 2:

Det fins, så vidt vi kan se, ett reelt alternativ til den skisserte løsningen. Alternativet forutsetter ingen radikale endringer av dagens universitetsstruktur:

1. Lærerutdanningen etableres som et Senter for lærerutdanning under Universitetsstyret.
2. Senter for lærerutdanning består av (a) en administrativ stab og (b) et valgt eller utnevnt programstyre, satt sammen av representanter fra ulike fakulteter.
3. Senter for lærerutdanning har ansvaret for å se lærerutdanningens alle nivåer og tilbud under ett. Senteret legger alle lærerutdanningens undervisningskabler og kjøper inn de emner og den kompetanse som til enhver tid kreves for å realisere kabalene.
4. Lærerne på dagens AFL overflyttes til de relevante fagmiljøene på Universitetet. Dagens IPLU forblir et institutt på SV-fak.

Fordelen med en slik modell er at den vil legge bedre til rette for en helhetlig fornyelse av lærerutdanningen. Ett programstyre ved Senter for lærerutdanning vil kunne se lærerutdanningens ulike deler og nivåer under ett, og fritt kunne bestille og handle inn de nødvendige undervisningsemnene fra sterke og samlede fagmiljøer lokalisert på de enkelte fakultetene. Trolig vil det også være lettere å se for seg en kompetanseheving av enkeltpersoner fra AFL hvis disse integreres i fungerende fagmiljøer på de ulike fakultetene.

Det humanistiske fakultet vurderer denne modellen som rikere på muligheter, men også mer risikabel. Den vil innebære reell integrasjon av enkeltmennesker og hele fagmiljøer og dessuten ha et vesentlig og viktig endringspotensiale. Risikoen for fusjonskonflikter er følgelig til stede. Det humanistiske fakultet vurderer det slik at den langsiktige gevinsten av en fornyelse og samkjøring av dagens lærerutdanninger vil kunne bli så betydelig at risikoen for midlertidige fusjonskonflikter vil være verdt å løpe. Fakultetet anser det som viktig at en eventuell fornyelses- og samkjøringsprosess blir fulgt tett opp med ekstra oppmerksomhet og ekstra midler.

Vennlig hilsen

Rolf Gaasland
dekan

Eirik Liland
fakultetsdirektør